

GLASNIK

reformacije

Broj 2, 2010.

IZVJEŠTAJI

Krštenja, evangelizacije...

ZDRAVLJE

Bolest kao posljedica grijeha

PROPOVIJED

Opraštanje (III)

Istražni sud

GLASNIK *reformacije*

U OVOM BROJU DONOSI...

ISTRAŽNJI SUD

4

„Evo ću doći brzo: drži što imaš, da nitko ne uzme vijenca tvojega.“ Otkrivenje 3:11.

SLOBODA

8

„Upoznat ćete istinu i istina će vas izbaviti.“
Ivan 8:32.

IZVJEŠTAJI

12

Evangelizacija u Osijeku, Ženevi, sabor i krštenja u Lipiku i Puli

KUTAK ZA DJECU

19

Ne pretvaraj dan u noć
Najsretniji ljudi na svijetu

DOM I OBITELJ

20

“U smiraj dana, dok sunce zalazi, okupimo se oko našeg obiteljskog ognjišta sjedinjujući svoje glasove u pjesmi

BOLEST KAO POSLJEDICA GRIJEHA

22

Najvažnija zadaća koja nam se svima u životu postavlja je ozdravljenje odnosa.

NAUČIMO PRAŠTATI III

24

Opraštati i prihvaćati oprostjenje je najveća snaga i izraz čvrstog karaktera.

GLASNIK reformacije

Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LVIII
Broj 2

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Aleksandar Spasovski

Grafička priprema i dizajn:
Daniel Poropat

U GLASNIKU REFORMACIJE izlaze članci biblijsko-religioznog, moralno-poučnog i zdravstvenog sadržaja te izvještaji o misionarskoj djelatnosti naše crkve širom svijeta.

Rukopise, prijedloge, priloge i eventualne promjene adresa šalžite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10000 Zagreb
Tel/faks: (01) 36 34 067
e-mail: info@rpsad.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske, Kl. ozn. 612-10/93-01-161, Ur. broj: 532-03-1/7-93-01, od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije ne podliježe plaćanju osnovnog poreza na promet.

8

22

Lj.

ubazni, želim, da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro.“ (3. Ivanova 1:2)

S velikim sam zadovoljstvom čitao članke koje smo primili za naše novo izdanje. Najviše se veselim što u sastavljanju sudjeluju sve dobne skupine, i stari i mladi.

Mladi u svojoj neiscrpojnoj energiji otkrivaju i postavljaju nove ciljeve koje treba dosegnuti. Dobar dio smo posvetili njima, za pohvalu je požrtvovnost koju su pokazali svojim nesebičnim zalaganjem, u misionarskom radu za Gospoda, ovog ljeta u Švicarskoj. Radom za Gospoda učimo se nesebičnosti, samopožrtvovnosti i ljubaznosti prema palim i napaćenim dušama, što su bile glavne karakteristike Kristovog karaktera, kojeg je otkrio svojim životom na ovoj zemlji.

Jer jedino iskrena i nesebična želja da vršimo Božju volju raskinut će okove sa svakog grijehom okovanog srca. Jedina nada da oslobodimo naša srca u ovom svijetu, izmučenom grijehom i taštinom, je u pokoravanju Božjim zapovijedima i radu za druge.

Pokoravanjem Božjim uredbama kao što su priprema za Gospodnji dan odmora, samosvladavanje iskvarenog apetita, jačamo svoj karakter. Svijest da činimo dobro ojačat će nas Njegovom snagom i Gospod će učiniti za svakoga da napreduje u mudrosti i milosti.

Jer sve što činimo se odvaguje i mjeri na nebeskim mjerilima. Svaka riječ, postupak, skrivena pobuda predstavlja uteg koji će prevagnuti za dobro ili zlo te odrediti sudbinu svakog pojedinca. Zato neka vas Bog mira „posveti u punoj mjeri; neka se vaš duh, vaša duša i vaše tijelo posve bez prijekora sačuvaju za dolazak Gospodina našega Isusa Krista!“ (1. Solunjanima 5:23)

Aleksandar Spasovski

ISTRAŽNI Sud

“Evo ću doći brzo: drži što imaš, da nitko ne uzme vijenca tvojega.” Otkrivenje 3:11.

Danas znaci vremena najavljuju da stojimo na pragu velikih i svećanih događaja. Sav svijet je u nekom uznemirenju. Božji duh se povlači sa zemlje a na kopnu i moru događaju se nesreće za nesrećama. Na zemlju već nailaze oluje, potresi, požari, poplave i ubojstva svake vrste. Tko može nazrijeti budućnost? Gdje je sigurnost? Ništa što je ljudsko ili zemaljsko ne pruža zaštitu. Ljudi se naglo svrstavaju pod zastavu koju nisu sami izabrali. Oni zabrinuto čekaju i promatraju postupke svojih vođa...

Malo je onih koji srcem i dušom vjeruju da postoji druga smrt koju treba izbjeći i vječni život koji treba zadobiti. (Ž. Vjekova 635.-636. str). "Sunce blista na nebesima prolazeći svojim uobičajenim putem, i nebesa još uvijek objavljuju slavu Božju. Ljudi još uvijek jedu i piju, sade i zidaju, žene se i udaju. Trgovci još uvijek kupuju i prodaju. Ljudi se međusobno sukobljavaju boreći se za najviše položaje. Ljubitelji taštih zadovoljstava još uvijek pune kazališta, konjska trkališta i kockarnice. Svuda vlada najveće uzbuđenje, svijet, pun raskoši, pun bezbožnih zadovoljstava, spava, spava u tjelesnoj sigurnosti. Ljudi odlažu dolazak Gospodnji; Ali se vrijeme milosti brzo približava kraju i svačija sudbina će biti odlučena. Sotona vidi da mu preostaje malo vremena. On je stavio sve u pokret da bi ljude obmanuo, osvojio i potčinio dok se ne završi vrijeme iskušenja i dok se vrata milosti zauvijek ne zatvore. Kroz vjekove i do nas dopiru opomene našeg Gospoda s Maslinske gore : Ali se čuvajte da vaša srca ne otežaju žderanjem i pijanstvom i brigama

ovoga svijeta, i da vam ovaj dan ne dođe iznenada. Jer će doći kao zamka na sve koji žive po svoj zemlji. Stražarite dakle uvijek i molite se Bogu da biste se udostojali uteći od svega ovoga što će se zbiti, i stati pred Sina čovječjeg. (Luka 21: 34-36) „Svećane li pomisli! Dan za danom odlazeći u nepovrat puni svojim zapisima nebeske knjige. Jedanput izgovorene riječi, jedanput učinjena djela, ne možemo nikada više opozvati. Anđeli su zabilježili svako dobro i zlo. Ni najsilniji osvajač na zemlji ne može poništiti izvještaj niti o jednom jedinom danu. Naša djela, naše riječi, čak i naše najskrivenije pobude sve to ima svoju težinu u odlučivanju o našoj sudbini za život ili smrt. Iako mi takve pojedinosti možda i zaboravljamo, one će predstavljati svjedočanstvo koje će nas opravdati ili osuditi...

Božji anđeli su vidjeli svaki učinjen grijeh i zapisali ga u nepogrješive knjige. Grijeh se može sakriti, poreći i zatajiti pred ocem, majkom, ženom, djecom i prijateljima. Nitko osim počinitelja možda nema ni najmanjeg pojma o krivnji, ali je ona gola i otkrivena pred nebeskim bićima. Tama najtamnije noći, tajanstvenost najvještije prijevare ne mogu sakriti ni jednu jedinu misao pred znanjem Vječnoga... Kad bi se mogla povući zavjesa koja dijeli nevidljiv svijet od vidljivoga, i kad bi sinovi ljudski mogli ugledati anđela koji upisuje svaku riječ i svako djelo s kojim će se morati susresti na sudu, koliko bi riječi koje se svakoga dana izgovore ostalo neizrečeno, a koliko djela neučinjeno“(Velika borba, str. 486. Orig.).

„Biblija jasno uči da se približava vrijeme kad će državni zakoni

postati toliko suprotni zakonu Božjem da će svatko tko se bude htio pokoravati svim božanskim propisima morati biti spreman na sramotu, osudu i kaznu kao zločinac (V. borba 458.-459. Str. Orig.)

„Moramo se vjerom čvršće uhvatiti za Božja sigurna obećanja. Moramo imati vjeru koja se ničim ne može pokolebati, vjeru koja se drži Nevidljivoga, vjeru koja je postojana i nepokolebljiva. Takva vjera će sigurno donijeti blagoslove i odobravanje neba našoj duši. Vjera nas povezuje s nebom, i daje nam snagu da stupimo u borbu sa silama tame. Činjenica da nevjerovanje prevladava a bezakonje se umnožava svuda oko nas ne treba oslabiti našu vjeru, niti pokolebati našu hrabrost. Ako svim srcem tražimo Boga, radeći u istoj takvoj revnosti i nepokolebljivoj vjeri kao nekada Enoh, nebeska svjetlost će i nas obasjavati isto tako kao što je obasjavala i njega. Vjera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo i dokazivanje onoga što ne vidimo (Hebrejima 11:1) (Moj život danas, str. 12.-13.) „Za sve koji povjeruju u Njega, Krist je isto ono što je drvo života bilo za stanovnike raja. Čovjek koji ljubi Boga, razmišlja o Njegovom zakonu dan i noć, on je spreman i u vrijeme i u ne vrijeme, on donosi rod poput loze koja je životno povezana sa čokotom. Kad god mu se ukaže prilika, on čini dobro, i svagda, u svako vrijeme i na svakom mjestu on nalazi priliku da radi za Boga. Ako je ljubav Kristova u našoj duši, onda ćemo kao prirodan rezultat toga imati sve ostale vrline. Kad ljubav Kristova boravi u srcu, Njegova prisutnost osjeća se u svakom postupku i to se ne može sakriti. „Oni koji

se uče kod Kristovih nogu, svojim ponašanjem i razgovorom će vjerno odražavati karakter Kristov (Moj život danas, 57.-58. str.)

Karakter je najlakše oblikovati u djetinjstvu i mladosti. Tada se mora steći moć samosvladavanja. Kraj ognjišta i za obiteljskim stolom vrše se utjecaji čiji su rezultati neprolazni i trajni kao vječnost. Više od svih urođenih osobina, navike stečene u ranim godinama odlučuju hoće li netko biti pobjednik ili pobijeđen u bitci života. Mladost je vrijeme sjetve. Ona određuje kakva će biti žetva za ovaj i za budući život. „(Želja vjekova, str. 101. orig.)

„Prava umjerenost nas uči suzdržavanju od svega što je štetno, a razboritoj upotrebi onoga što je zdravo i korisno. Malo je ljudi koji pravilno shvaćaju u kolikoj mjeri njihove navike u jelu utječu na njihovo zdravlje i karakter, na njihovu korisnost u

ovom svijetu i na njihovu vječnu sudbinu. Appetit uvijek treba biti pod kontrolom moralnih i umnih sila. Tijelo treba služiti duhu, a ne duh tijelu.“ (Patrijarsi i proroci, str. 562. Orig.)

„Stražarimo nad mislima i željama. Ne trebamo zaboraviti da je um izvor ili prokletstvo svega što činimo i govorimo. Da bismo držali pod kontrolom naše riječi i postupke, trebamo započeti sa umom. Mnogi preokreću ovaj redoslijed misleći ako promijene svoje postupke tada će im i misli postati pravilne. To je pogrešno. Solomun je rekao: „A povrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.“ (Priče 4:23)

„Duboko preispitivanje srca. Tada će se ljudi jasno i točno sjetiti svakog postupka u svom životu, nijedna riječ ni djelo neće izmaći njihovom sjećanju. To će biti vrijeme teške probe i kušanja. Iako ne treba tugovati zbog vremena

nevolje koje će doći, trebamo kao Kristovi sljedbenici preispitivati svoje srce kao sa zapaljenom svijećom, da bismo vidjeli kakvog smo duha. Zbog svog sadašnjeg i vječnog dobra, ispitujmo samokritički svoje postupke, da bismo vidjeli kako stojimo u svjetlosti Božjeg zakona.

Zakon je mjerilo po kojem će nam se suditi. Svatko treba preispitivati svoje srce. Slučaj svakog pojedinca bit će pred Bogom strogo ispitivan. Iako će pred Njega na sud morati doći svi narodi, On će slučaj svakog pojedinca ipak ispitati s tolikom točnošću i provjeravanjem, kao da na zemlji ne postoji nijedno drugo biće. (Komentari, str. 986.)

„Ispitajte i vidite kako je dobar Gospodin: blago čovjeku koji se uzda u nj.“ (Psalam 34:8). Amen.

Katica Šerbić

Kad se sudske knjige budu otvorile, pred Bogom će se ispitati život svakoga koji je vjerovao u Isusa. Naš Zastupnik će početi prvo sa onima koji su u početku živjeli na zemlji, zatim će ići dalje od pokoljenja do pokoljenja, i napokon će završiti sa živima. Svako ime će bit spomenuto, slučaj svakog pojedinca bit će točno ispitan.

Nebeske knjige, u kojima su zabilježena imena i djela ljudi, bit će mjerodavne za donošenje odluke na sudu.

Pored svakog imena u nebeskim knjigama bit će sa zapanjujućom točnošću upisana svaka zla riječ, svaki sebični postupak, svaka neispunjena dužnost, svaki tajni grijeh, kao i svako licemjerstvo. Zanemarene opomene i ukori koje nam nebo šalje, uzalud potrošeno vrijeme, neiskorištene prilike, naš utjecaj na dobro ili zlo, sa svojim dalekosežnim posljedicama – sve je to vjerno zapisao anđeo zapisničar.

Grijesi za koje se nismo pokajali i koje nismo napustili, neće biti oprostene i izbrisane iz knjige, nego će na dan Božjega suda biti svjedoci protiv grešnika. Pored imena onih koji su se istinski pokajali za svoje grijehe i koji su vjerom priznali Isusovu krv kao svoju žrtvu očišćenja, bit će zabilježeno oprosteno u nebeskim knjigama.

Velika borba 482-486. str.org.

Sloboda

*„Poznat ćete istinu
i istina će vas izbariti.“*

(Ivan 8:32)

M

noga djeca kad promatraju stariju braću ili roditelje žele biti kao i oni – „odrasli.“

I tada često od svojih roditelja mogu čuti: „O, ti ne znaš što

želiš. Uživaj sada dok si dijete, dok si slobodan i nemaš toliko briga i odgovornosti.“

Te riječi su više puta i meni bile upućene. I tada sam se uplašila, jer sam vjerovala svojim roditeljima: „Zar je tako strašno biti odrastao?“

Sve ovo mi je zvučalo kao da su oni primorani tako živjeti, nikada u mogućnosti da pobjegnu ili se oslobode. „Ako su brige i odgovornosti odrasle učinile toliko nesretnima, onda ja ne želim odrasti“, razmišljala sam. „Ja želim biti slobodna i uvijek činiti ono što želim. Tada ću uvijek biti sretna.“ No, danas sam odrasla i razumijem zašto mi je to bilo rečeno. Ali zar biti odrastao znači izgubiti slobodu? Zar ne bih sada kad imam više snage i znanja istovremeno trebala biti odlučnija i snažnija u provođenju svoje volje?

Kako unatoč obvezama i dužnostima ostati slobodan, što znači - uvijek vršiti ono što doista želim?

Moguće ili ne? Da vidimo što kaže Božja Riječ o nama ljudima: „Bog stvori čovjeka po svojem obličju, po obličju Božjemu stvori ga: muško i žensko stvori ih.“ (Postanak 1:27)

Dakle, čovjek je stvoren. I ne samo to, on je stvoren po obličju Božjem. On je stvoren sličan Bogu.

A je li Bog slobodan? Postoji li

netko viši od Njega? Što kaže poznati vladar i vojskovođa čijoj

su se volji drugi pokoravali? „Na kraju ovih dana ja, Nabukodonozor podigoh

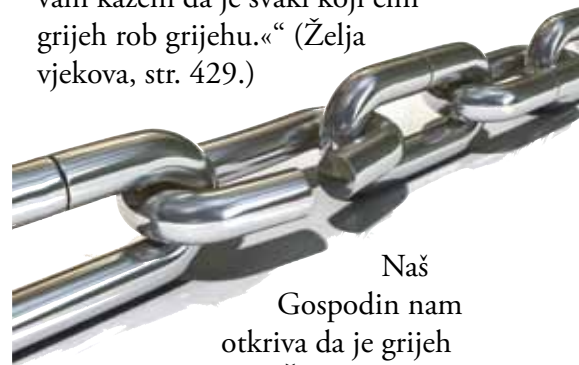
oči svoje k nebu te mi se vrati razum; i blagoslovih Najvišega, i slavih Ga i odah čast Njemu koji živi zauvijek, čija je vlast vječna; i Njegovo kraljevstvo je od

do koljena I svi su stanovnici ništa u usporedbi s Njim; On čini prema volji svojoj s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemlje; i nema nikoga koji bi Mu ruku zaustavio ili Mu rekao: Što radiš?“. (Daniel 4:34, 35).

Biblija kaže da ne postoji nitko viši od Njega. No, mnogi vjeruju da je Bog u prirodi, odnosno da priroda čini što želi. Ali što kaže Božja Riječ? „On reče i postade.“ „U početku stvori Bog nebo i zemlju.“ Budući da je Bog Stvoritelj, nije moguće da ono što je stvorio vlada Njime. Dakle On je apsolutno slobodan i uvijek čini baš ono što želi. Ali znači li to da se On nameće i druge tlači kako bi Njegova volja bila izvršena? To nije moguće, zato što Bog ne može činiti protiv sebe. On je Sloboda uvijek i zato tako i postupa sa svojim stvorenjima obdarenim razumom ostavljajući im slobodu da Mu služe. Tako možemo zaključiti da bismo prema planu Božjem i mi trebali biti uvijek slobodni. Ali zašto se često osjećamo ne-slobodnima?

„Upoznat ćete istinu i istina će vas izbaviti.“ (Ivan 8:32) - Kad

je naš Spasitelj izgovorio ove riječi, grupa farizeja se uvrijedila. „Zaboravljajući da je narod toliko dugo bio potčinjen tuđem jarmu, oni su ljutito uzviknuli: »Mi smo sjeme Abrahamovo i nikome nismo robovali nikad; kako ti govoriš da ćemo se izbaviti?« Isus je promatrao te ljude – robove zlobe čije su misli bile usmjerene na osvetu – i tužno odgovorio: »Zaista, zaista vam kažem da je svaki koji čini grijeh rob grijehu.« (Želja vjekova, str. 429.)

Naš Gospodin nam otkriva da je grijeh uzrok ropstvu. Što je grijeh? „Grijeh je prijestup Zakona.“ Čijeg Zakona? Božjeg. A budući da je Njegov Zakon oličjenje Njegovog karaktera i misli, mi možemo zaključiti da je grijeh sve ono što nije u skladu s Božjim karakterom. To ujedno i znači da se bezakonje u nama ljudima može pojaviti onog trenutka kad u nečemu nismo suglasni s Bogom i učinimo djelo koje je suprotno Njegovom Biću. To je apsolutno odvajanje od Njega. Je li se u povijesti čovječanstva ovo dogodilo? Nažalost, da. I to u samom početku. Neposlušnošću i nevjerstvom naših praroditelja element bezakonja pojavio se u ljudskoj prirodi. I zato svaki čovjek ovaj element do dana današnjega ima u sebi.

Ali kako se možemo od njega osloboditi? Što je istina „koja će nas izbaviti“ a koju trebamo upoznati? I kako je moguće živjeti bez popuštanja našoj grješnoj prirodi?

„Ako vas dakle Sin izbavi, zaista ćete biti izbavljeni.“

Ako pogledamo život našeg Spasitelja i Njegovu misiju, možemo biti veoma ohrabreni. „Koji me od vas kori za grijeh?“, neustrašivo je zapitao farizeje. On sam kaže: „Ide knez ovoga svijeta a u meni nema ništa.“ Gospodin Isus je živio savršenim životom. Njegove su misli i djela bila u potpunoj suglasnosti s voljom Božjom. I zato što je On, Pravednik, položio svoj život na križu plativši cijenu bezakonja - a to je smrt – zato Ga je i Otac uskrsnuo davši Mu novo proslavljeno tijelo u kojemu više nema slabosti. On je kao čovjek dobio vječni život i tako je postao i naš Jamac da i mi možemo dobiti vječni život kroz Njega ako dosegne savršenstvo koje je On imao. Zbog Njegove smrti mi ne moramo umrijeti. Dakle, mi se možemo pokoravati Zakonu Božjemu a apostol Ivan piše i da „zapovijedi Njegove nisu teške“. Isus je najsnažniji dokaz da je ono moguće. I ne samo to, mi možemo u Kristovom karakteru i životu vidjeti koji je rezultat kad čovjek živi u skladu s Bogom, kad se pokori Njemu i sluša Ga. No, sviđa li nam se karakter Isusov? Sviđa li nam se Bog? Želimo li biti kao On? Ako da, onda stupamo u bitku sa svim onim što nije u skladu s Bogom, što nas odvaja od Njega. Gospodin nam pokazuje naše grijehе kroz svoju Riječ i tada imamo veliku potrebu da se oslobodimo od naših grijehа i slabosti. No, u našoj bitci neprestano nailaze iskušenja. I kako tada, u trenutku kad se sve naše slabosti i strahovi urote protiv nas, kako tada radosno reći: „Želim vršiti volju tvoju, Bože“? Kako unatoč pritisku naše ljudske prirode ne

pokleknuti? Gdje je ta sila? - Ona se nalazi u odluci naše volje. Naša volja je dar Božji ljudima. On nikada neće prijeći ovu granicu u svojem postupanju sa svojim stvorenjima. Zato i ne postoji ništa što bi nas moglo prisiliti da nešto učinimo ako to doista nećemo. Ali zašto onda padamo? I zašto nam se ponekad čini da je teško izvršiti volju Božju iako vršiti volju Božju znači biti slobodan i vratiti se dostojanstvu čovjeka? Zar Biblija grijеši?

Hvala Gospodinu. On je prije našeg pada savršeno osmislio plan spasenja tako da nitko od nas ne mora pasti. Kako nam On pomaže da ne padnemo?

Kad naiđe iskušenje i osjetimo

da smo slabi - na rubu da pokleknemo grijehu - ne smijemo se uplašiti i početi sami voditi bitku protiv njega jer ćemo onda sigurno pasti. Samo iskušenje ne predstavlja grijeh. Naš Gospodin je „bio kušan u svemu“ ali

nije sagriješio. Moramo uvijek imati na umu da imamo volju da odlučimo. Svatko od nas se u tom trenutku treba pitati: „Što želim doista? Mogu ili vršiti volju Božju ili izvršiti volju svojih slabosti koje me pritišću.“ Ako vjerujemo i iz iskustva znamo da je Bog dobar i pravedan u svojim zapovijedima a da su naše želje grješne, tada

donosimo odluku i odlučujemo se za ono što smo iskusili i što nam je otkriveno: „Vjerujem da je Bog dobar i pravedan. I zato Njemu želim služiti. Ali nemam snage da izvršim volju Njegovu. Znam da ne moram pogriješiti ali trebam pomoć.“ Ovdje nam naš Spasitelj i priteče u pomoć udružujući svoju snagu s našom koja je na rubu da poklekne. Kao kad bismo kao malo dijete stali pred vrata želeći da ih otvorimo ali još ne možemo dosegnuti bravu. Zato nam je potreban Netko da ih za nas otvori. Kao kršćani trebali bismo uvijek biti spremni reći: „Želim vršiti volju tvoju, Bože moj. Znam da sam slab, i da ne mogu ništa sam. Ali tvoja snaga mi pomaže da ju izvršim jer znam

da je to moguće. Znam, zato što je Isus Krist bio i jeste savršen uvijek.“ Kad Božja ljubav naše srce osvoji tada imamo silnu želju ne odvajati se od Njega. Želimo biti neprestano kod Njegovih nogu. No, da bismo ostali s Njim trebamo Ga slušati. Da bismo Ga vidjeli i ostali živi pred Njegovom pravdom trebamo se s Njim

izmiriti još ovdje na zemlji. To znači do kraja Mu ostati poslušan i vjerovati Mu, jer svaki oblik neposlušnosti je grijeh a to znači odvajanje. Koliko je to u suštini strašno odvajanje možemo nazrijeti u velikoj žrtvi koja je morala biti podnesena zbog grijehа. Cijena bezakonja je užasna! Hvala Gospodinu što ju je za nas ipak

podnio. To je čudesna ljubav koja prelazi moć shvaćanja! O, kad bismo više promatrali tu ljubav koja se u Isusu otkrila! Koliko bi nam mnoge ovozemaljske stvari postale nevažne!

Kad razmišljamo o našem životu, naša je želja da se on nastavi. Mi ne želimo umrijeti. Mi želimo vječno živjeti - i ne samo to – mi želimo vječno biti sretni i slobodni. No sreću i slobodu nikada nećemo pronaći bez Boga. On je naša Sreća i Sloboda jer je On naš Stvoritelj. Možemo cijeli život pokušavati bježati od Gospodina u želji da pronađemo put koji će nam omogućiti vječni život i slobodu bez poslušnosti Gospodinu. Ali to nije moguće. Sama spoznaja i otkrivenje tko je naš Stvoritelj trebala bi nam biti dovoljna da ne tražimo druge puteve osim onog: „Ja Sam Put, Istina i Život.“ „Ja Sam vrata ovcama.“ „Trudite se da uđete na uska vrata.“

Gospodin je rekao: „A ovo je vječni život: da poznaju Tebe, Jedinoga Boga i Krista kojega si poslao.“ Vječni život je poznavati Boga. A poznavati Boga znači ljubiti Ga. Onaj tko pak ljubi Boga, on želi i vršiti volju Njegovu. On Mu je poslušan. „Ovo je ljubav prema Bogu: da zapovijedi Njegove držimo.“ Ljubav je dakle ispunjen Zakon - to znači savršenstvo. A savršenstvo je zasigurno sloboda u najvišem smislu jer je izgrađeno vjerom na slobodi. Sloboda koju kršćanin može pronaći u vršenju volje Božje ne može se riječima opisati ali se može iskusiti. Takav kršćanin koji se pokorava volji Božjoj u svemu, sam je svjestan da u Kristu ima silu da doista svakog trenutka zna

i čini ono što želi. A on želi dobro. On želi pravdu. Tako oslanjajući se na beskonačnu silu iz dana u dan raste u Kristu sve do onog trenutka dok ne dosegne „Njegovu visinu“. On je tada spreman da bude primljen u nebeske dvorove kao onaj za kojeg cijena otkupa nije bila uzaludna. On je čast Gospodinova i Njegova radost. On proslavlja svog Stvoritelja imajući karakter Kristov objavljujući slavu Božju. Time on i ispunjava svrhu zbog koje je stvoren - „koje stvorih na slavu sebi, sazdah i načinih.“ (Izaija 43:7) . Promatrajmo istinu da smo stvoreni s tako uzvišenom

namjerom - zbog slave Božje. Neka nam ona bude predmet svakodnevnog proučavanja. Gospodin nam je spreman otvoriti riznice spoznaje Njegove slave. Ona je beskonačna i nepresušna a našoj duši ona je uvijek izvor žive vode i sreće. Neka nam dragi Gospodin pomogne da Mu više vjerujemo i da se svaki dan za Njega odlučimo. „Jer onaj tko uđe na uska vrata“ – „on će pašu pronaći“. Tako kaže Gospodin, naš Stvoritelj i Spasitelj. AMEN

Elena Ružička

MISIONIRANJE i evangelizacija u Osijeku

„Kucat ćemo na vrata? Molim? Nitko mi nije govorio o tome!“ To je bila moja prva reakcija kada sam čula što ćemo zapravo raditi u Osijeku tjedan dana i ostatak vremena u Ženevi.

Ovih deset dana u Osijeku (od 2. do 11. srpnja) zamišljeno je kao „trening seminar“ za sve sudionike u projektu „Geneva“. No osim tridesetak mladih iz cijelog svijeta, od Australije do Amerike, sudjelovali su i mladi iz Hrvatske. Cijeli tjedan dijelile su se pozivnice za seriju predavanja s naslovom „Borba za konačnu prevlast“ koji se održao zadnji vikend, od 9. do 11. srpnja. Predavanja su govorila o proročanstvima iz knjige proroka Daniela i Otkrivenja, a držali su ih Peter Laušević, Rolly Dumagit, Etienne Lombard i Giselle Lanuza. U početku sam mislila da je kucanje na vrata zastarjelo. To je radio moj pradjed prije sto godina. Ljudi su tada bili otvoreniji i imali su puno više slobodnog vremena. No, kroz iskustvo koje smo doživjeli u Osijeku, shvatila sam da ovo nije zastarjela metoda i da i danas ima važnu ulogu u širenju evanđelja. Ovo je jedan od načina na koji možemo doprijeti do ljudi.

Ubrzo smo naučili kako se to radi. Kako razgovarati s ljudima, kako koristiti vlastiti govor tijela i kako ga čitati kod drugih. Što učiniti ako naiđemo na zainteresiranost ili odbijanje.

Jedan prosječan dan bio je sve samo ne odmaranje. Nakon ranog buđenja, molitve i doručka slijedila su predavanja brata Petera Lauševića, sve do ručka. A tada, bez velike pauze, sestra Giselle Lanuza iz Amerike bi nam dala upute, te bi nas odmah poslala na posao. Svatko je dobio svog partnera i ulicu koju treba proći. Jako se dobro sjećam mog prvog kucanja na vrata, ujedno i prvog odbijanja. Ovo je zbilja posao u kojem se stalno treba oslanjati na Boga. Samo trenutak odvojenosti od Boga i stvari će poći po krivu te možemo biti obeshrabreni. No, Bog je bio zbilja milostiv i svima nam je podario ohrabrujuća iskustva.

Osim što je većini ovo bilo prvi put da radi tako nešto, misioniranje u Osijeku bilo je specifično po još nekoliko stvari. Za početak, radilo se o mladim ljudima. Neki od nas su djeca od deset, dvanaest godina. I oni su imali najzanimljivija iskustva. Zanimljivo je i to da je više od po-

lovice kolportera na hrvatskom znalo reći samo „dobar dan“. Na početku smo mislili da će to biti poteškoća u radu, no na kraju se pokazalo kao prednost. Činjenica da su mladi iz Španjolske ili Australije došli u Osijek dijeliti pozivnice privukla je pozornost mnogih ljudi.

Nakon nekoliko dana kolportiranja cijeli Osijek je znao za nas. Znali smo se u grupi šetati po gradu i ljudi bi u prolazu govorili za nama: „Gledajte, to su oni što dijele letke po cijelom gradu.“ Ta pozornost u jednom trenutku je privukla i policiju, no i to iskustvo je na kraju bilo pozitivno. Ono što mi je bilo možda najzanimljivije je vidjeti promjenu na svima nama. Inače je vrlo teško potaknuti mlade da govore o svojim iskustvima. Najčešće kažemo da ih nemamo. No ovaj put u Osijeku, svako večer dijelili smo svoja iskustva i ne samo da nas nitko nije morao moliti da govorimo, nego su se mladi sami javljali i to se znalo odužiti do kasno u noć.

Mislim da nas je ovih nekoliko dana u Osijeku nadahnulo, te da su nas iskustva približila Bogu i da će nas potaknuti da više razmišljamo o nebeskim stvarima te da kroz misioniranje i rad za druge radimo na vlastitom spasenju.

Nina Aradski

Predavanja su govorila o proročanstvima iz knjige proroka Daniela i Otkrivenja, a držali su ih Peter Laušević, Rolly Dumagit, Etienne Lombard i Giselle Lanuza.

MISIONIRANJE

i evangelizacija u Ženevi

U razdoblju od 01. srpnja do 30. kolovoza ove godine bio je održan zdravstveno-evandeosko-misionarski projekt. Projekt je organizirala i financirala Generalna Konferencija uz pomoć naše braće diljem svijeta. Poziv na sudjelovanje, prvenstveno upućen mladima, bio je poslan u razne dijelove svijeta nekoliko mjeseci prije samog projekta. Iako njegovo ime nosi naziv „Ženeva projekt, on je u prvom dijelu uključio evangelizaciju u gradu Osijeku. Rad u Osijeku je poslužio i kao priprema za evangelizaciju u Ženevi. Na projekt se odazvalo više od 25 mladih, od kojih su se neki uključili i kasnije. U Osijeku je broj kolportera bio veći od trideset jer su sudjelovala naša braća i mladi koji nisu išli u Ženevu. U dvomjesečnom projektu su sudjelovali mladi iz Australije, Amerike, Španjolske, Francuske, Njemačke i Hrvatske dok su u Osijeku pomogli i mladi

iz Danske i Srbije. Među nama je bilo i nekoliko odraslih od kojih su neki bili voditelji i evangelizatori.

Ženeva (franc. Genève) kao drugi prema stanovništvu najveći grad u Švicarskoj ima nešto manje od 200 tisuća stanovnika. Ona je treće financijsko središte u Europi i četvrti najskuplji grad na svijetu te svjetski značajan centar diplomacije. No, ono po čemu je istinski posebna, nalazi se u jednom dijelu njezine povijesti. 1536. godine protestanti su preuzeli vodstvo grada i proglasili su Ženevu republikom. Učenja reformacije bila su radosno i hrabro prihvaćena te su se preko njezinih pristalica nastavila širiti dalje u cijeli svijet krijepeći svjetlo istine koje je dotada već obasjavalo mnoga mjesta kroz spise prvih reformatora. U Ženevi se nalazi i muzej reformacije gdje se mogu vidjeti mnogi spisi, slike, predmeti i fascinantne stare i velike Biblije iz

onog vremena. Danas je, žalosno, broj deklariranih katolika u postotku više nego dvostruko veći od protestanata. Također postotak ateista premašuje broj protestanata. I demografska i kulturološka slika Ženeve se znatno promijenila kroz imigracije stanovništva, posebno iz Afrike. U zgradama naizgled jednolične tradicionalne švicarske arhitekture danas žive ljudi velikih ideoloških i gospodarskih razlika. Izgrađene su i mnoge moderne zgrade u kojima obično žive doseljenici i mlade obitelji dok u nekim dijelovima grada postoje i vile s prostranim dvorištima i visokim kapijama. No ono što nalazimo svugdje je pažnja koja se pridaje sigurnosti svih objekata: Kodirani ulazi. Takvi uvjeti i paleta stanovništva zahtijeva stalnu prilagodbu u osobnom radu s ljudima i pronalaženje novih i efikasnijih metoda kako bi rad bio što uspješniji.

„Tada reče (Isus) svojim učenicima: Žetva je doista velika, ali radnika je malo. Molite se dakle Gospodaru žetve da pošalje radnike u svoje žetvu.“ (Matej 9:37,38)

Život i rad misionara

Mjestašce Chirens nedaleko grada Grenoble u Francuskoj bilo je naše prebivalište. Bili smo smješteni u velikoj obiteljskoj kući naše braće i prijatelja, obitelji Lombard, koji su bili veoma gostoljubivi i uslužni k nama tokom cijelog našeg boravka. Zeleni pašnjaci i brdašca kojima smo bili okruženi pružali su nam duševni odmor. U prirodu bismo odlazili ponaosob proučavati i moliti se ili bismo uživali u šetnjama i izletima razgovarajući jedni s drugima. ... Svakome od nas bile su dodijeljene tjedne dužnosti koje bi se s novim tjednom mijenjale. Jedna od njih bila je poseban užitak: Molitveni partner. Na početku tjedna bismo izvukli nečije ime iz šešira za kojeg smo se taj tjedan trebali moliti te mu ostavljati poruke ohrabrenja. Kad bismo prije izvlačenja imena novog partnera otkrili tko se molio za nas, bili smo često veoma iznenađeni i sretni. Ova se slatka dužnost pokazala jednim od najdivnijih blagoslova koji nam je pomagao da ostanemo koliko je moguće ujedinjeni. U dopodnevnom vremenu smo obično imali biblijske škole, koje su nam otkrivale riznice tajni i mudrosti Božje Riječi. Nakon toga smo trebali pripremiti sve potrebno za poslijepodnevni rad u Ženevi. Prije ručka bismo se sastali ponovno. Tad bismo dijelili iskustva iz misioniranja te bismo imali

zajedničke molitve. Ovi trenuci su nas veoma hrabрили i krijepili u vjeri ali i u idejama i savjetima. Kad bismo se prisjećali na čudesnu Božju zaštitu i prekrasna iskustva naša srca su bila veoma sretna a s usta mnogih bi se podigle riječi hvale i divljenja. Ponekad bismo imali i glazbeni sat, gdje smo vježbali pjesme potrebne za evangelizaciju. Nakon ručka smo krenuli u Ženevu, podijeljeni (najčešće) u četiri vozila. Svatko je sa sobom morao imati pripremljene traktate (pozivnice), vodu, mobitele - da bismo mogli kontaktirati jedni s drugima, osobne dokumente i mapu Ženeve koja nam je bila dana prvog dana rada. Sa sobom smo nosili i lunchboxeve u kojima je bila spremljena večera. Putovanje do Ženeve trajalo je nešto manje od dva sata. U Ženevi su nas sestre Gisselle i Julie rasporedili po ulicama. One su nam unaprijed odredili partnere, ovisno o mjestu rada. Naš rad sastojao se u tome da ljude (ako je moguće osobno) pozovemo na konferencije uručivši im pozivnice u kojima je bio opisan program. Prilikom podjele bi nas vozilom obišle naše voditeljice donijevši

nam još pozivnica (ako bi nam trebalo) ili bi nas premjestile na novo mjesto kad smo završili posao. Budući da smo organizirali tri konferencije, postojale su tri faze podjele pozivnica. Pozivnice smo dijelili po kućama, stambenim zgradama, hotelima, u parkovima, na prometnim ulicama i šetalištima, u poslovnim uredima, bankama, školama i univerzitetima, kazalištima, bolnicama i privatnim klinikama... svugdje, gdje smo mogli pozvati ljude ili ostaviti pozivnice. Za zdravstvenu konferenciju smo lijepili i plakate u raznim fitness centrima, vegeterijanskim restoranima i na drugim mjestima gdje se u bilo kakvom obliku javlja interes za zdravlje. Tri dana prije zdravstvene konferencije grupa mladih je dijelila pozivnice kod Ženevskog jezera uz pjevanje i sviranje pjesama... U radu smo doživljavali razna iskustva. Gospodin je moćno radio za nas i štitio nas je neprestano. Čudesno je bilo kako nas je Bog vodio i otvarao put pred nama gdje nam se činilo da ne postoji. „Jer Bog je naš Bog u vijek vijekova: On će biti naš vodič sve do smrti.“ (Ps.48:14)

Prva konferencija je bila zdravstvenog karaktera, gdje su naši doktori brat Dragan Ivanov iz Srbije te brat John Baer iz Amerike govorili o fizičkoj aktivnosti, prevenciji raka, dijabetesa, melatoninu, fitokemikalijama, vegeterijanskoj ishrani te o načinima kako pobijediti tugu i savladati stres. Ona se održavala od 06. do 08. kolovoza. Posjetitelja je bilo približno koliko i nas. Oni su bili međusobno veoma različiti ali su im se predavanja svidjela. Za većinu su Biblijski principi po pitanju zdravlja bili pravo otkriće. Naše Biblijske lekcije za iduće tromjesečje, koje su na temu zdravlja, tijekom trodnevne konferencije pa čak i na kasnijim konferencijama su bile veoma tražene. Nakon svakog predavanja smo imali molitvu a zatim je u pauzama bilo vremena za razgovor s posjetiteljima. Mnogi posjetitelji bi tada također postavljali doktorima pitanja ili tražili savjete. Tjedan dana kasnije održana je konferencija o Duhu proroštva, gdje je brat Petar Laušević obradio temu: Kako prepoznati istinskog proroka?, Duh proroštva u posljednjem vremenu, Omega otpada te Želim biti kao Isus. Na ovu konferenciju pozivali smo Adventiste koji žive u prekrasnom mjestu Collonges-sous-Salève blizu Ženeve. Odaziv se do kraja ove konferencije povećao jer su Adventisti, koji su došli na prvo predavanje, kasnije pozvali i svoje prijatelje. Oni su nakon ovih predavanja imali veoma lijepo utiske te su većina njih dolazili i na treću

konferenciju, koja se održavala posljednja dva tjedna (vikenda), a bila je na temu zdravlja i Biblijskih proročanstava. Ona je bila vrhunac našeg rada. Predavanja su predstavila sadašnju istinu a naslov serije tih predavanja bio je „Bitka za posljednju prevlast“. Govornici su bili brat Rolly Dumaguit iz Belize-a, brat Petar Laušević iz Australije, brat Etienne Lombard iz Francuske i brat Liviu Tuduroiu iz Amerike; dok su medicinska predavanja vodile sestre Bianca Tuleu iz Njemačke te Susan Laušević iz Australije, koje su govorile o gojaznosti, živčanom sustavu te o ishrani i čišćenju organizma. Na posljednjoj konferenciji posjetila su nas braća iz raznih zemalja te smo brojem dosta nadmašili naše posjetitelje. Od velike usluge bila su i naša braća u Ženevi koji su se u Ženevu nedavno doselili iz Brazila. U skromnom i unajmljenom prostoru naše crkve ručali smo zajedno svake subote kad su bile konferencije. Kasnije su s nama dolazili i posjetitelji konferencija. To je bila prilika za upoznavanje i ostvarivanje trajnijih odnosa. Sve konferencije bile su prevedene na francuski jezik, dok su u određenim dijelovima dvorane bile organizirane grupe gdje se prevodilo i na druge jezike po potrebi. U danima između konferencija braća radnici bi posjećivali ljude koji su nam ostavili svoje kontakte. Neki od posjetitelja su se veoma lijepo osjećali u našem prisutstvu te su bili žalosni kad su konferencije bile gotove. Trenutno

je rad u rukama brata Etienne-a koji posjećuje kontakte ili šalje posjetiteljima traženu literaturu i dvd-e s konferencija, budući da su sve konferencije bile snimane. Vijesti kako djelo napreduje uskoro očekujemo od njega. No, i u našoj je moći i dužnosti upućivati molitve za njega i za ljude koji će ovim radom doći u poznavanje istine.

Sigurna sam da je svaki misionar koji je sudjelovao u ovom projektu doživio veoma korisna i ohrabrujuća iskustva. Mnogi su donijeli odluke u svom duhovnom životu i učvrstili svoju vjeru. Neki su izrazili želju da se žele krstiti. Stekli smo nove prijatelje i naučili veoma važne lekcije u misionarskom radu. Ono što nas je posebno krijepilo i štitilo bile su molitve, koje smo svakodnevno upućivali Gospodinu. Njihov utjecaj smo iz dana u dan sve više prepoznavali i to nas je veoma hrabrilo i radovalo. Iako smo radili za druge mi smo sami bili sve više blagoslivljeni. Tako su se ispunile istinite Riječi našeg Spasitelja:

„Ali tko god pije od vode, koju ću mu ja dati, nikada neće ožednjeti; nego će voda, koju ću mu ja dati, biti u njemu izvor vode koja teče u život vječni.“ (Ivan 4:14)

Neka Gospodin nastavi blagoslivljati sjeme posijano u Osijeku i Ženevi te nam pomogne da naša srca uvijek budu napajana izvorom žive vode. Njemu neka je uvijek slava! AMEN

Elena Ružička

SABOR I KRŠTENJE

u Lipiku

Ljetni duhovni sabor u Lipiku održan od 23. – 25. srpnja 2010. protekao je u znaku posjete mladih volontera koji rade kao suradnici na projektu evangelizacije u Ženevi i krštenja koje je obavljeno u nedjelju.

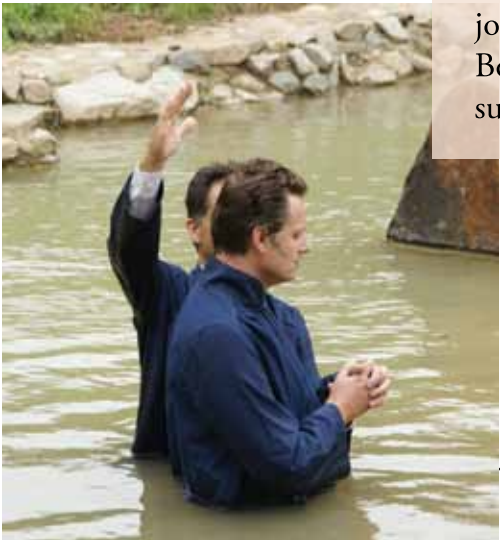
Glavni govornik Peter Laušević u subotu je iznio nadahnutu propovijed s naslovom Zidati na Stijeni. Naveo nas je da na križ gledamo s drukčije strane, te je dao primjer apostola koji su u gornjoj sobi doživjeli izlivanje Svetog Duha te postali jedno. Time su dobili silu propovijedanja, iako nisu imali automobile, računala niti izdavačke kuće, proširili su vijest o kršćanstvu cijelim svijetom. Što je utjecalo na njihovu promjenu? Prvo je došla Golgota, a onda izlivanje Svetog Duha. Naveo nas je na razmišljanje o križu. Što je put križa? Ne postoji drugi put do kraljevstva i sreće osim preko križa. Isus je rekao svakome tko želi biti Njegov učenik, neka uzme svoj križ i neka hodi za Njim. Svatko od nas ima svoj križ, jesmo li ga uopće svjesni? Nosimo li ga, ili ga pokušavamo izbjeći? Nemamo svi isti križ. Križ može biti svijet, bogatstvo, odijevanje, ponos, poslušnost i povjerenje u Boga. Kada prepoznamo svoj križ, podignimo ga slijedeći Krista i gledajmo iza križa, gledajmo na cilj, pogled na cilj dat će nam snagu. Na kraju predavanja slijedio je poziv svima koji se bore sa svojim križem. Svi koji su željeli predati svoje srce Njemu i tražiti pomoć pri borbi s grijehom mogli su izaći naprijed. Brat Peter se pomolio za sve mlade osobe koje su prihvatile poziv i za svaku dušu koja je odlučila predati svoje srce Kristu. U poslijepodnevnom bogoslužju kojeg je vodio Ozren Buriša mogli smo čuti iskustva mladih iz Osijeka i Ženeve, glazbeni program djece i mladih....

Drugi dio bogoslužja bio je vezan uz krštenje. Obavljen je ispit kandidata, u kojem su Stevo i Josip potvrdili svoje vjerovanje i dali svečani zavjet Bogu obećavši vjernost Njegovim zapovijedima.

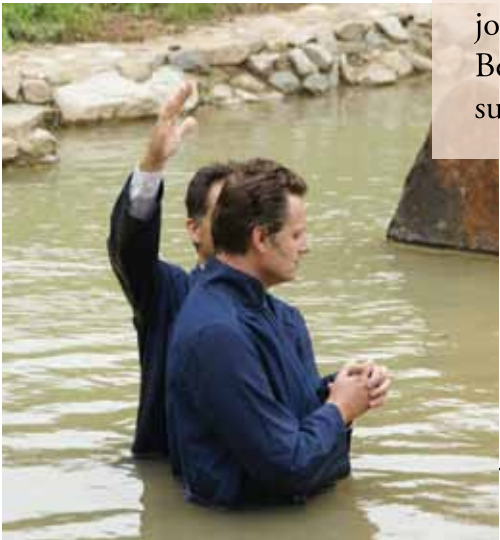

Nedjelja je bila u znaku krštenja. Nakon predavanja o značaju krštenja, koje je održao brat Peter Laušević, krenuli smo u Kovačevac gdje se obavio sam obred krštenja. Unatoč oblačnom i prohladnom vremenu u srcima svih prisutnih bila je toplina radosti zbog još dvije osobe koje su odlučile predati svoj život u Božje ruke. Uranjanjem u vodu Stevo i Josip javno su potvrdili odluku da žele služiti Bogu. Nakon krštenja obavljeno je svečano primanje u članstvo crkve.

Kao i uvijek došao je trenutak za ristanke koje nitko ne voli. Ispratili smo ekipu koji su krenuli prema Ženevi i polako crkva je postajala sve praznija. Iako smo otišli u različitim pravcima, u različita mjesta i države, vjerujem da je svatko ponio prekrasne uspomene i novu snagu koja će nam pomoći da dođemo do cilja, do svog pravog doma!

Marina Aradski

U srcima svih prisutnih bila je toplina radosti zbog još dvije osobe koje su odlučile predati svoj život u Božje ruke. Uranjanjem u vodu Stevo i Josip javno su potvrdili odluku da žele služiti Bogu.

KRŠTENJE

u Puli

“Za spomen toga i nas sada spašava krštenje, ali ne pranje tjelesne nečistoće, nego obećanje dobre savjesti Bogu, uskrsnućem Isusa Krista, koji je s desne strane Bogu, otišavši na nebo, i slušaju ga anđeli i vlasti i sile.”

(1. Petrova 3:21, 22)

U skladu s ovim stihovima iz Božje riječi, Roža Poropat odlučila je činom krštenja učiniti zavjet s Gospodom. Krštenje se održalo 12. rujna 2010. godine u Puli. Budući da je krštenje jedan od najvažnijih, ako ne i najvažniji događaj u životu jednog čovjeka. U Bibliji nalazimo stihove koji govore o krštenju i koji su uvjeti da bi se nekoga moglo krstiti. Neke od primjera nalazimo u Djelima apostolskim, u 2. glavi, gdje apostol Petar propovijeda Židovima i ostalima koji su živjeli u Jeruzalemu o Isusu Kristu i Njegovu uskrsnuću: “A kad čuše, ražali im se u srcu pa rekoše Petru i ostalim apostolima: što ćemo činiti, ljudi braćo? A Petar im reče: pokajte se, i neka se krsti svaki od vas u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha, i primit ćete dar svetoga Duha; jer je za vas obećanje i za djecu vašu i za sve daljnje koje će god dozvati Gos-

podin Bog naš.” Iz ovih stihova razumijemo da se osoba prije krštenja treba pokajati odnosno obratiti te vjerovati da je Isus Krist sin Božji, kao i da razumije i prihvaća Sveto pismo. No smislenim proučavanjem Svetog pisma ili Biblije shvaćamo da krštenje obuhvaća još važnih stvari, kao što je i sprovođenje vjere u djela koja svjedoče o pojedincu i njegovom kršćanstvu. U skladu s tim naša draga sestra Roža svjesno je i srcem predala svoj život našem Bogu i Spasitelju, Isusu Kristu. Tom činu svjedočila su mnoga braća i sestre iz Hrvatske i inozemstva, koji su svojom prisutnošću, pjesmom i drugim aktivnostima uljepšali svečanost koja se tom prilikom održala.

Prekrasno vrijeme i priroda oko nas svjedočili su o divnoj milosti i ljubavi koje Bog ima za svakog čovjeka.

O svom krštenju sestra Roža kaže:

“Godinama sam slušala o istinama iz Svetog pisma i jako sam sretna da je došao dan kad sam iskreno i od srca dala zavjet Bogu. Dugo sam čekala na to i malo pomalo srcem prihvaćala, a uz to me je Isusu još posebno privukao jedan san koji sam imala a koji me podsjeća na prelijepu rajsku ljepotu koje mi Isus želi pružiti, i znam da nikad neću požaliti što sam Mu predala svoj život. Želim i zahvaliti svima koji su bili na mom krštenju i voljela bih da se svi jednog dana vidimo zajedno u prelijepom raju.”

Ne pretvaraj

dan u noć

Zdravlje je veliko blago. To je najveća dragocjenost koju smrtnici mogu posjedovati. Bogatstvo, čast ili obrazovanje preskupi su ako se stječu nauštrb energije zdravlja. Nijedno od ovih postignuća ne može osigurati sreću ako nam nedostaje zdravlje. Veliki je grijeh zlorabiti zdravlje koje nam je Bog dao; svaki put kad to činimo, slabimo imunitet i postajemo gubitnici. (CH 186) Navika pretvaranja dana u noć i obrnuto vrlo je rasprostranjena. Mnogi mladi čvrsto spavaju ujutro, dok bi zapravo trebali ustati s ranim pticama i uzbuđeno promatrati buđenje prirode. Neka mladi stvore naviku redovnog odlaska u krevet i ustajanja. ... Neka u svojem srcu donesu odluku da će se disciplinirati i provoditi propisana pravila, jer će im takvo ponašanje biti samo na korist. (YI, 7. rujna 1893.) Budući da se izgrađivanje tijela obavlja tijekom sati odmora, neobično je važno, posebno u mladosti, da san bude redovit i obilan. (Odgovj, str. 184) Većina onih koji vole ugađati sebi, prisustvuju mondenim večernjim okupljanjima i u uzbuđljivoj rasonodi provode sate koje im je Bog dao za odmor i spavanje da okrijepe tijelo. ... Oni krađu sjaj zdravlja sa svojih obraza i onda ga pokušavaju nadomjestiti uporabom kozmetike. (HR, listopad 1871.) Ne bi li, dakle, bilo bolje prekinuti s ovom navikom pretvaranja noći u dan, i svježih jutarnjih sati u noć? Kada bi mladež stvorila navike urednosti i poštivanja reda, napredovala bi u zdravlju, u duhu, u pamćenju i u sposobnostima. (YI, 28. siječnja 1897.)

“A ti, dokle ćeš, lijenčino, spavati? Kad će se dići oda sna svoga?” (Izreke 6,9)

Najsretniji ljudi na svijetu

Zelite li pronaći sreću i mir u svemu što činite, morate činiti sve na slavu Bogu. Želite li imati mir u srcu, morate žarko nastojati oponašati život Kristov. Tada neće biti potrebe za glumljenom veselošću ili traženja zadovoljstva u zadovoljenju ponosa i lakomisenosti ovog svijeta. Nalazit ćete smirenost i sreću čineći što je ispravno, a što nikad ne biste imali da činite suprotno. Isus je uzeo ljudsku narav proživljavajući djetinjstvo, tinejdžersku dob i mladost da bi mogao suosjećati sa svima i dati primjer svoj djeci i mladeži. Njemu su dobro poznate kušnje i slabosti djece. On je iz ljubavi otvorio izvor zadovoljstva i radosti za dušu koja ima povjerenje u Njega. Težeći da proslave Krista i slijede Njegov primjer, djeca i mladež mogu biti istinski sretni. Oni mogu osjetiti svoju odgovornost u radu s Isusom Kristom na velikom planu spašavanja duša. Ako mladež osjeća svoju odgovornost pred Bogom, izdići će se iznad svega što je loše, sebično i nečisto. Takav život bit će pun značenja. Ona će osjećati da živi za nešto veliko i slavno. Ovo će imati utjecaja na mladež i učinit će ih ozbiljnima, vedrima i snažnima pod svakim teretom, razočaranjima i teškoćama života, kakav je bio i njihov božanski Uzor...Preklinjem vas da stalno razvijate promišljenu odgovornost prema Bogu. Svijest da činite ono što Bog odobrava, ojačat će vas Njegovom snagom; i oponašajući Uzor, moći ćete, kao i On, napredovati u mudrosti i milosti kod Boga i kod ljudi. (YI, rujna 1873.) Oni kojima je Bog u svemu prvi i posljednji i najbolji, najsretniji su ljudi na svijetu. (R&H, 19. kolovoza 1884.)

“Blago narodu kojemu je Jahve Bog.” (Psalam 144,15)

Dan pripreme

*I*ako se radujem svakoj posjeti bratu Grgi. Unatoč godinama koje ima i bremenu života koje godine sa sobom nose, iz usta brata Grge još uvijek teče nepresušna rijeka puna iskustava s Gospodom, puna zahvalnosti, bratskih riječi, ohrabrenja, utjehe. Mnogi se čude njegovoj lucidnosti no, ako je izvor s kojeg se napajamo Krist, rijeka nikad neće presušiti. Jednom prilikom kad smo mu bili u posjeti, pričao nam je o važnosti Subote i posebno pripreme za nju. Nikad nisam čula da je netko na taj način govorio o tome. Između ostalog rekao je da su se "naši stari" za Subotu počeli pripremati već kad je subota zalaskom završila. Ostala sam prilično iznenađena tim riječima. Tada je nastavio: "Mi danas kad se spremamo nekamo poći, tako se temeljito pripremimo, operemo

i uredimo što ljepše možemo i s nestrpljenjem čekamo polazak. A kad čekamo subotu, samo gledamo na sat da vidimo koliko još minuta imamo, da još napravimo ovo ili ono, pa se u zadnji tren zaustavimo..." I nekako Subotu ne dočekamo onako kako bismo trebali. "Subotu treba dočekati u miru, barem neko vrijeme spremni prije zalaska, s mislima usmjerenim nebeskim stvarima." Dugo sam razmišljala o tome što nam je govorio i jednom prilikom naišla sam na tekst jedne sestre iz Australije koji bih voljela podijeliti s vama a koji mi je pomogao pobliže shvatiti kako se pripremiti za Subotu:

"U smiraj dana, dok sunce zalazi, okupimo se oko našeg obiteljskog ognjišta sjedinjujući svoje glasove u pjesmi "When the sun goes

down on Friday, it's Sabbath" (Kad u petak sunce zalazi, Subota je) i "Sabbath is a happy day" (Subota je sretan dan). Ta se scena ponavlja svakog petka uvečer. Kuća sva miriši od čistoće i hrane pripravljene posebno za subotu. Svi smo se okupali i sada smo čisti. Nakon naših najdražih pjesama o Suboti nastavljamo sa zahvalom Isusu – svatko ispriповijedi što mu je Gospodin učinio tijekom tog tjedna. To je vrijeme ispunjeno mirom i osjećajima zahvalnosti, budući da svatko od nas promišlja o blagoslovima koje je primio kroz tjedan. Zatim moj suprug uzme Bibliju, a mi svi uživamo slušajući ga dok čita iz nje.

'Dan pripreme', kao što se zove u Bibliji, vrlo je zaposlen dan u našem domu, budući da želimo sve dovesti u red za Subotu.

Taj proces zapravo počinje čim Subota završi. Tijekom cijelog tjedna s veseljem očekujemo dolazak sljedeće Subote. Svaki dan u tjednu cilj mi je učiniti nešto da bismo se pripravili za nadolazeću Subotu. Jedan dan to je na primjer pranje i glačanje odjeće za Subotu. Drugim danima to je na primjer temeljito čišćenje različitih dijelova kuće. Također volim imati osmišljen jelovnik za Subotu već prije petka da bih na vrijeme nabavila i imala pri ruci sve potrebne sastojke, a kuhanje onda ide puno brže. Moja obitelj s veseljem očekuje kuhanje i pečenje petkom jer zna da će se nešto posebno pripremiti za Subotu. Ponekad petkom imam i više vremena za kreativnost, pa napravim nešto vrlo ukusno i oku lijepo, ali kad toga nedostaje, posegnem za nekim brzim i laganim receptom koji također svi vole, kao što su pita ili pak neki keksići.

Moj mali dječčić voli pomagati u svim tim pripremanjima. Najrađe

čistimo zajedno pod pjevajući "na ovaj se način čisti pod, čisti pod" (pjesmica koju sam smislila za tu priliku). Dok radimo, razgovaramo o tome da će Subota brzo doći, a sutra ćemo ići u crkvu i imati subotnu školu. Također razgovaramo o tome da ćemo ići u subotnu šetnju prirodom i vidjeti kakva nam je iznenađenja Isus pripremio. Volimo vidjeti ptice i cvijeće, a možda ćemo vidjeti i koju koalu!

Svi se radujemo početku Subote u petak navečer – to je vrijeme

kad svi završimo s poslovima i provodimo vrijeme uživajući u društvu jedan drugoga i razmišljajući o našem hodu s Bogom.

Sunce je sada zašlo i svi sjedimo jedan pored drugoga na kauču, kao obitelj. Dok gledam lica mojih najmilijih, slavim Gospodina što mi je dao prekrasnu obitelj koju cijenim svaki put sve više kad dođe Subota."

Na kraju, nekoliko pitanja za razmišljanje: Nakon što završi Subota, jesmo li smireni? Razmišljamo li o Suboti kao o zaista najvažnijem danu u tjednu? Koliko često kroz tjedan razmišljamo o Suboti, danu koji je Bog blagoslovio i posvetio? Kamo odnosno čemu su usmjerene naše želje, naši usrdni osjećaji? Ono što želimo, težiti ćemo i ostvarenju toga, zar ne? Neka nam Gospodin pomogne da našu skalu vrijednosti u životu namjestimo prema Njegovoj skali vrijednosti. Amen.

Sabina Poropat

BOLEST KAO *posljedica*

„ Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali neću da me što zarobi. „ (1. Kor. 6:12)

„ Jer tijelo želi protiv duha, a duh protiv tijela; a ovo se protiviti jedno drugome, da ne činite ono što hoćete. “ (Galaćanima 5:17)

„ Ali tko pomno pogleda u savršen zakon slobode i ostane u njemu, i ne bude zaboravan slušatelj, nego izvršitelj djela, taj će biti blagoslovljen u djelu svojemu. „ (Jakovljeva 1:25)

Poznato nam je iz Biblije da su i Židovi u prošlosti mislili da bolest nastaje kao posljedica grijeha. Učenici njegovi zapitali su ga: „Učitelju, tko sagriješi, ovaj ili roditelji njegovi, te se rodio slijep?“, (Ivan 9:3). Djelomično su bili u pravu. U Božjim očima postoje moralni i prirodni zakoni, a nepokoravanje istim unižava kako duhovnu tako i tjelesnu prirodu čovjeka. Nemoguće je kršiti prirodne zakone i ne nauditi duhovnoj prirodi osobe. Nepobitno je da su čovjekov duh i čovjekovo zdravlje usko povezani. U narodnoj predaji imamo izreku koja nam to potvrđuje: U zdravom tijelu zdrav duh.

Netko će reći da zdravlje nije uvjet spasenja. Naravno, postoji velik broj bolesti koje su nasljedne prirode i s njima se čovjek rodi. Međutim, svaka bolest koja nastaje kao posljedica loših navika uzima se čovjeku za grijeh. Tada su u pravu svi oni koji kažu da je grijeh uzrok bolestima.

„Doktor zna da prirodni zakoni pripadaju božanskim propisima kao i deset svetih zapovijedi, i samo pokoravanjem tim zakonima možemo vratiti i sačuvati zdravlje. Doktor gleda mnoge patnike oboljele zbog svojih loših navika, koji bi mogli ozdraviti, da su voljni učiniti ono što mogu za svoje ozdravljenje. Oni se moraju poučiti da svaki postupak koji narušava i slabi tjelesne, duhovne ili umne sile predstavlja grijeh, i da se zdravlje čuva samo pokoravanjem zakonima koje je Bog uspostavio za dobro cijelog čovječanstva.„ (Zdravlje i sreća, 91. str.)

Postoji jedna riječ koja je temelj zdravlja, a ta je riječ umjerenost. Mogla bi se napisati cijela knjiga koliko je ona važna u razvoju svakog čovjeka. Ovdje ćemo se osvrnuti na važnost te riječi u pobjeđivanju jedne loše navike. Navike, za koju sa sigurnošću mogu reći, da potkopava same

temelje zdravlju čovjeka i najteže ju je pobijediti, a to je konzumiranje hrane između obroka. Postoji cijeli asortiman prehrambenih proizvoda koji se proizvode s ciljem da se zadovolji ova loša navika. Mi ih u žargonu nazivamo grickalice. Grickanje između obroka je jedna od najlošijih navika u ishrani. Da vidimo što se događa kad između obroka unesemo hranu u želudac.

Probavljanje hrane nazivamo i varenje. Varenje počinje u ustima posebnim enzimima u pljuvački, koji razgrađuju škrob. Oni ne rade dobro u želudcu, već samo u ustima, tako da bi idealno bilo kod žvakanja hranu zadržati u ustima do 30 sekundi prije nego je progutamo.

Drugi stupanj varenja je u želudcu. Ali, prije nego se želudac isprazni, mi malo gricnemo između obroka. Mišići se zaustavljaju, ne guraju staru probavljenu hranu dalje u crijeva dok se nova prispjela hrana ne svari u želudcu. U želudcu je jako toplo, tamno i kiselo a hrana se gnječi. Zato stara hrana koja je prva dospjela u želudac trune i tako kvari našu krv.

Nevjerojatno, ali istinito, događa se da kod osoba koje nešto jedu

grijeha

cijeli dan, pa i pred odlazak na spavanje, hrana ostaje u želudcu i po nekoliko dana. S takvom hranom, kad dođe do crijeva, tijelo ima samo muku, jer se iz nje može izvući malo hranjivih tvari. Za razliku od ove grupe, ljudi koji se suzdržavaju od jela prije spavanja imaju prednost da im želudac uspijeva sve probaviti do jutra. Međutim, nisu odmorni koliko je potrebno za normalan rad tog dana, jer su želudac i mozak bili zauzeti probavljanjem hrane koju su neprestano unosili tokom dana. Ako želite tijelo odmoriti nemojte četiri sata prije odlaska na spavanje ništa stavljati u želudac osim vode.

Ljudi koji su navikli jesti grickalice imaju sklonost prema neprirodnim okusima koje Gospod nije stvorio. Oni su naviknuti na razdražujuće okuse kojih u prirodi nema. Tvari koje se mogu naći u tim proizvodima nisu prirodnog porijekla i često imaju sposobnost stvaranja ovisnosti.

„Potrebno je izvjesno vrijeme da okus ponovno postane prirodan i da se želudac oporavi od svih zloupotreba učinjenih do tog trenutka. Međutim, oni koji ustraju u upotrebi zdrave hrane uvidjet će da će im poslije izvjesnog vremena ona postati sasvim ukusna. Oni

će cijeliti njen ukusan i prijatan miris i uzimat će je s većim zadovoljstvom nego štetne slatkiše. Kad želudac bude zdrav, nimalo uznemiren ili preopterećen, lako će moći vršiti svoj rad.,, (Zdravlje i sreća, 262:3)

Neumjerenost i zadovoljavanje apetita predstavljaju kušanje koje je najteže pobijediti, a kojem se pridaje tako malo značaja. Pobjeda nad apetitom jedna je od najvećih bitki koje ćemo u životu morati voditi. Duh proroštva govori da većinu naših loših sklonosti i navika nećemo pobijediti dok prvo nije izvojevana ova pobjeda. Jer ako zbog svojih iskvarenih prehrambenih navika

postanemo bolesni i na teret sebi i svojim najbližima, Gospod nam to ne može uzeti za ništa drugo nego za grijeh.

„Obrazovanje u načelima zdravlja još nikada nije bilo toliko potrebno koliko danas. Usprkos čudesnog napretka u pogledu komfora, raznih olakšica i udobnosti života, zdravstvene zaštite i sprječavanja bolesti, opadanje u fizičkoj snazi i izdržljivosti sve

više uznemiruje i zabrinjava. Naša izopačena civilizacija, hraneći i potičući zlo, potkopava načela zdravlja. Običaji i moda vode pravi rat protiv prirode. Oni nameću takve zahtjeve koji stalno slabe kako duševne tako i tjelesne sile i time ljudima nameću nesnosno breme. Pokvarenost, neumjerenost, bolest i nevolje vladaju posvuda.,, (Zdravlje i sreća, 102. str.)

„Ovo dakle kažem i zaklinjem vas u Gospodinu, da više ne hodite, kao što hode neznabošci u taštini mišljenja svojega, koji imaju razum tamom pokriven i otuđeni su životu Božjemu zbog neznanja, što je u njima, zbog sljepoće srca njihova; kojim, bez višeg osjećaja, predadoše se razuzdanosti, da čine svaku nečistoću u lakomstvu. Ali vi tako ne upoznate Krista; jer ste ga čuli i u njemu ste poučeni, kao što je istina u Isusu, da iz prijašnjeg života odložite starog čovjeka, koji se raspada u željama prevarljivim, i da se obnovite duhom uma svojega; i obučete novog čovjeka, koji je stvoren po Bogu, u pravdi i svetosti istine.,, (Efežanima 4:17-24)

Aleksandar Spasovski

NAUČIMO *praštati*

Što je to oproštenje? Kako ga definirati? Oprostiti znači: izbrisati, oprostiti dug, odreći se neraspoloženja, poništiti kaznu. Uzeti na sebe cijenu pomirenja, osobno se odreći svih zahtjeva na onoga koji vas je uvrijedio, ukloniti sve osjećajne posljedice koje ta uvreda nanosi. Opraštanje je aktivan proces koji ne dopušta da sjedimo i čekamo da se druga osoba pokaje. Ma kako nas drugi bolno povrijedili ne smijemo tugovati nad sobom i sažalijevati sami sebe, već moramo oprostiti svima koji su nam učinili neko zlo, kao što i mi očekujemo da Bog nama oprost. *Efežanima 4:32 „Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprost.“* Isus Krist umro je za nas još dok smo bili grješnici. Rim 5:8 „A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.“ Oprostiti znači da mi prvi poduzmemo korake u zacjeljivanju narušenih odnosa. Onaj tko ne oprašta drugima prekida jedinu vezu preko koje i sam može dobiti milost od Boga. Oprostiti znači odreći se ili nešto dati od sebe. Ako vam netko uskrati vaša

prava, oproštenje znači da se vi odričete prava na reagiranje, prava da se obračunate i osvetite toj osobi, bez obzira na to koliko je takva osveta opravdana. Opraštanje znači iskazivanje milosrđa a ne zahtijevanje pravde – suprotno svemu što uči suvremeno društvo. Svijet kaže mrzi, Bog govori ljubi. Svijet kaže osveti se, Bog govori praštaj. Zašto? Što bi bilo da se Bog želi s nama obračunati svaki put kad sagriješimo? Svi bi već odavno nestali s lica zemlje. *Psalam 103:10-12 „Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama. Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je Njegova s onima koji ga se boje. Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša.“*

Temelj svakog praštanja je Božja ljubav koju nismo zaslužili a svojim ponašanjem prema drugima pokazujemo je li ta ljubav postala i naša ljubav. Božje milosrđe i praštanje trebalo bi biti mjerilo za naše praštanje drugima. Ne prašta nam se zato što mi praštamo drugima, nego onako kako mi praštamo drugima. Koliko je

Božje praštanje? Ono je potpuno. Opseg i širina Božjeg opraštanja je za cijelu vječnost. Kome da Vi i ja oprostimo? Jednom riječju svima. Na kraju, kršćani moraju opraštati i samima sebi, jer kad ne opraštamo mi žalostimo i vrijeđamo Boga. Kao da Isusova smrt na križu nije dovoljna za sve naše grijehel? Ovu rečenicu dobro upamtite: „Kad ne želim oprostiti ja spaljujem mostove preko kojih ću jednoga dana morati prijeći“. Opraštati i prihvaćati oproštenje je najveća snaga i izraz čvrstog karaktera.

I na kraju ovog razmišljanja naučimo se od našega uzora Isusa koji oprašta svojim ubojicama s molitvom: *Luka 23,34 „A Isus je govorio: “Oče, oprostí im, ne znaju što čine! Kako divnog Boga imamo! Mihej 7,18-19 „Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne ustraje do vijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju? Još jednom, imaj milosti za nas! Satri naše opacine, baci na dno mora sve grijehel naše!“*

Daniyel Žic